Stručni rad
UDK:371.8:343.5
DOI:10.7251/ZND2601748D

ELEKTRONSKO NASILJE KOT SODOBNA OBLIKA VRSTNIŠKEGA NASILJA

Lina Dečman Molan, spec., dipl. inž.[364]
Šolski center Kranj, Strokovna gimnazija

Povzetek: *Elektronsko nasilje predstavlja eno izmed najpogostejših in najhitreje rastočih oblik nasilja med otroki in mladostniki v sodobni digitalni družbi. Razvoj informacijsko-komunikacijskih tehnologij, množična uporaba pametnih telefonov ter družbenih omrežij so bistveno spremenili načine medvrstniške komunikacije ter hkrati ustvarili nove priložnosti za pojav nasilnega vedenja. Elektronsko nasilje se od tradicionalnih oblik vrstniškega nasilja razlikuje po anonimnosti storilcev, stalni dostopnosti žrtve, hitrem širjenju vsebin ter težji možnosti nadzora in umika. Osredotočamo se na opredelitev pojma elektronskega nasilja ter na predstavitev njegovih ključnih značilnosti in pojavnih oblik. Posebna pozornost je namenjena različnim oblikam elektronskega nasilja, kot so žaljiva in grozilna sporočila, elektronsko zasmehovanje, širjenje lažnih informacij, izključevanje iz spletnih skupin, kraja identitete, objavljanje osebnih in intimnih vsebin brez soglasja ter elektronsko zalezovanje. Obravnavamo psihološke, socialne in vzgojno-izobraževalne posledice, ki jih elektronsko nasilje pušča pri otrocih in mladostnikih, med katerimi izstopajo čustvena stiska, socialna izolacija, upad samopodobe ter slabša šolska uspešnost. Na koncu poudarjamo pomen celostnega preventivnega delovanja, ki vključuje aktivno vlogo šole, staršev in strokovnih služb, razvoj digitalne pismenosti ter pravočasno prepoznavanje in obravnavo primerov elektronskega nasilja.*

Ključne besede*: elektronsko nasilje, otroci in mladostniki, digitalna pismenost, preventiva, vrstniško nasilje.*

UVOD

Digitalizacija družbe je močno zaznamovala življenje otrok in mladostnikov. Informacijsko-komunikacijske tehnologije so postale del vsakdana. Pametni telefoni, družbena omrežja in spletne platforme pomembno vplivajo na način učenja, komuniciranja in preživljanja prostega časa. Tudi v slovenskem šolskem prostoru so digitalna orodja vse pogosteje vključena v učni proces. Digitalna orodja prinašajo številne priložnosti in odpirajo nova tveganja in izzive. Med najresnejšimi izzivi digitalnega okolja je elektronsko nasilje. Gre za sodobno obliko vrstniškega nasilja, ki je vse bolj razširjena. Od tradicionalnega nasilja se razlikuje po anonimnosti, časovni in prostorski neomejenosti ter hitrem širjenju vsebin. V digitalnem prostoru se nasilje lahko razširi v zelo kratkem času. Žrtve so pogosto izpostavljene širokemu občinstvu. To povečuje občutke sramu, nemoči in socialne stigmatizacije.

Posebnost elektronskega nasilja je tudi njegovo preseganje šolskega prostora. Klasično vrstniško nasilje je večinoma omejeno na šolo. Elektronsko nasilje vstopa v zasebni prostor otrok in mladostnikov. Ti pogosto ne morejo najti varnega zavetja niti doma. Stalna dosegljivost digitalnih naprav pomeni, da se nasilje lahko nadaljuje neprekinjeno. To znatno povečuje psihološko

[364] lina.decman.molan@sckr.si

obremenitev žrtev. V slovenskem šolskem sistemu elektronsko nasilje predstavlja pomemben vzgojno-izobraževalni izziv. Z njim se soočajo šole, starši in strokovne službe. Pojavljajo se vprašanja prepoznavanja, preprečevanja in ustrezne obravnave nasilja. Kljub obstoječim preventivnim dejavnostim ostaja potreba po sistematičnem in celostnem pristopu.

Namen je predstaviti elektronsko nasilje kot sodobno obliko vrstniškega nasilja v slovenskem šolskem prostoru. V prispevku so predstavljene njegove značilnosti in pojavne oblike. Izpostavljene so posledice za psihosocialni razvoj in izobraževanje otrok ter mladostnikov.

OPREDELITEV SPLETNEGA NASILJA

Elektronsko nasilje (trpinčenje, ustrahovanje, nadlegovanje) je nasilje ene ali več oseb nad drugo osebo ali skupino preko spleta (ali interneta). Elektronsko nasilje se med najstniki najpogosteje izvaja kot spletno ustrahovanje, spletno trpinčenje ali spletno nadlegovanje, vse skupaj pa lahko poimenujemo tudi z angleško besedo »cyberbullying«. Lahko se pojavi prek SMS, MMS sporočil, različnih aplikacij in klepetalnikov, prek družabnih omrežij, forumov in iger. Pogosto gre za pošiljanje, objavljanje in deljenje negativnih ali škodljivih vsebin o nekom, s čimer ga spravimo v zadrego ali ponižamo (Safe.si).

Definicij spletnega nasilja je ogromno. Razlaga zanj je podobna kot za nasilje: gre za namerno, ponavljajoče se nadlegovanje ali ustrahovanje, ki se dogaja na računalnikih, mobilnih telefonih ali drugih elektronskih napravah. (Policija Republike Slovenije) Pomembna značilnost tovrstnega nasilja je uporaba digitalnih sredstev, kot so pametni telefoni, družbena omrežja, aplikacije za neposredno sporočanje, spletni forumi in igralne platforme, ki omogočajo hitro širjenje nasilnih vsebin ter povečujejo obseg in intenzivnost viktimizacije.

V primerjavi s tradicionalnimi oblikami vrstniškega nasilja se spletno nasilje razlikuje po anonimnosti storilcev, široki dostopnosti občinstva ter težji možnosti umika žrtve iz nasilne situacije. V slovenskem šolskem prostoru spletno nasilje pogosto nastopa sočasno s klasičnimi oblikami vrstniškega nasilja, kar zahteva celostno in usklajeno obravnavo. Šole so pri tem zavezane ravnati v skladu z veljavno zakonodajo, ki poudarja zagotavljanje varnega in spodbudnega učnega okolja za vse učence in dijake. Spletno nasilje tako ni zgolj individualni problem posameznika, temveč predstavlja širši vzgojno-izobraževalni in družbeni izziv.

Slika 1: Elektronsko nasilje kot oblika škodljivega vedenja v digitalnem prostoru
(vir: Vir: Rahim, J. (2025), Unsplash)

ZNAČILNOSTI ELEKRONSKEGA NASILJA

Elektronsko nasilje ima več specifičnih značilnosti, zaradi katerih se pomembno razlikuje od tradicionalnih oblik vrstniškega nasilja. Te značilnosti povečujejo intenzivnost nasilja in otežujejo njegovo prepoznavanje ter obravnavo v šolskem okolju. Ena izmed značilnosti spletnega nasilja je anonimnost storilcev. Digitalni prostor omogoča prikrivanje identitete ali uporabo lažnih profilov. To zmanjšuje občutek osebne odgovornosti. Storilci imajo manj zavore pri nasilnem vedenju. Druga značilnost je tudi stalna dosegljivost žrtve. Nasilje ni omejeno na šolski čas ali fizični prostor šole. Učenci in dijaki so lahko izpostavljeni nasilju kadarkoli in kjerkoli. To vključuje domače okolje, prosti čas in nočne ure. Zaradi tega žrtev pogosto nima možnosti umika. Naslednja značilnost je hitro širjenje in trajnost digitalnih vsebin. Žaljiva sporočila, fotografije ali videoposnetki se lahko v zelo kratkem času razširijo med veliko število vrstnikov. Vsebina pogosto ostane dostopna dalj časa. Žrtev je lahko ponovno izpostavljena nasilju ob vsakem ogledu ali deljenju vsebine. Te značilnosti pomembno vplivajo na doživljanje spletnega nasilja. Hkrati predstavljajo velik izziv za šole, starše in strokovne službe.

V nadaljevanju so predstavljene najpogostejše oblike elektronskega nasilja, kot jih zaznavajo strokovne institucije in praksa slovenskih osnovnih ter srednjih šol. Seznam ne predstavlja izčrpne klasifikacije, temveč ponuja vpogled v raznolikost pojavnih oblik.

Oblike spletnega nasilja:

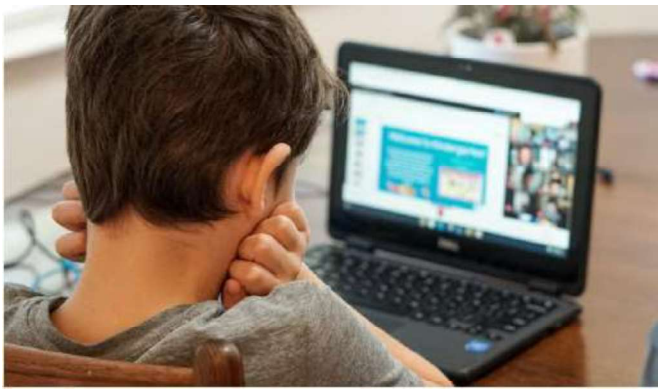
- Žaljiva sporočila (flaming) in komentarji – žaljenje, zmerjanje ali posredovanje sovražnih vsebin, usmerjenih v točno določeno osebo.
- Izključevanje iz skupin – skupina vrstnikov izloči vrstnika iz skupine na družabnem omrežju ali v aplikaciji za sporočanje, ali pa mu prepreči vstop. V skupini se o njem pogovarjajo, o čemer ga informirajo. Vzrok za izključitev je lahko drugačnost.
- Ustvarjanje sovražnih skupin – posamezniki ustvarijo skupino, v katero vabijo druge z namenom širjenja sovraštva proti posamezniku ali drugi skupini posameznikov.
- Lažni profili – ustvarjanje lažnega profila žrtve na družbenih omrežjih in v njenem imenu objavljanje vsebin, ki to osebo spravljajo v zadrego ali jo ponižujejo. Druga možnost je uporaba lažnega profila za prevare ali žaljenje drugih in s tem očrnitev žrtve.
- Deljenje intimnih posnetkov – objavljanje, razpošiljanje, deljenje golih fotografij ali intimnih posnetkov žrtve prek spleta brez njenega dovoljenja.
- Fotografiranje in snemanje ter objavljanje posnetkov brez dovoljenja – fotografiranje je poseg v zasebnost posameznika in tega brez dovoljenja po zakonu ne smemo izvajati. Enako velja za objavo posnetkov na družabnih omrežjih ali drugje na internetu. Fotografije nekoga drugega brez njegovega dovoljenja ne smemo objaviti ali deliti preko aplikacij za sporočanje (npr. Snapchat, Viber, Messenger,…).
- Prikrito fotografiranje - gole ali spolne slike, ki so posnete brez dovoljenja (slikanje na ulici 'pod krilom', v dekolte, na straniščih ipd.)
- Predelave fotografij na žaljivi način – žaljiva predelava fotografije ali video posnetka z namenom ponižanja, posmehovanja osebi na posnetku.
- Predelave posnetkov v gole/pornografske - uporaba različnih programov, aplikacij za predelavo slik ali videov osebe v gole ali pornografske posnetke
- Žaljivi memi - ustvarjanje memov s fotografijami, podatki vrstnika z namenom žaljenja, posmehovanja, poniževanja ... Mem je obdelana fotografija ali GIF-animacija z dodanim

besedilom, ki naj bi bilo smešno ali norčavo. Za mem se pogosto uporabijo fotografije z interneta brez vedenja ali privolitve upodobljenih oseb.

- Zloraba zaupanja – storilec na internetu javno ali v zaprti skupini razkrije zasebne informacije, ki mu jih je žrtev zaupala v prepričanju, da jih ne bo delil z drugimi.
- Obrekovanje – storilec širi neresnice (laži) o nekom po družabnih omrežjih, preko aplikacij za sporočanje itd.
- Trpinčenje zaradi dejanske ali domnevne spolne identitete ali spolne usmerjenosti - izključevanje, zbadanje, žaljenje osebe prek spleta na podlagi njene spolne usmerjenosti ali spolne identitete
- Avtiranje na spletu - javno spletno razkrivanje spolne usmerjenosti ali spolne identitete osebe brez njene privolitve
- Vdiranje v profile/račune – vdiranje (hekanje) v spletne profile žrtve na družbenih omrežjih ali račune elektronske pošte in podobno. Gre za kazniv poseg v zasebnost in bi ga lahko primerjali z vlomom v stanovanje.
- Kraja gesel – storilec pridobi geslo žrtve za dostop do elektronske pošte, mobilnega telefona, računov na družbenih omrežjih ipd. brez vednosti žrtve.
- Spletno zalezovanje (ang. cyberstalking) – gre za ponavljajoče se, dolgotrajnejše, neželeno kontaktiranje, spremljanje žrtve prek spleta (družbenih omrežij, forumov, klepetov ipd.), lahko tudi v kombinaciji s fizičnim zalezovanjem.
- Spolno nadlegovanje - uporaba digitalnih tehnologij za različne oblike s strani žrtve neželene komunikacije, nagovarjanja, komentiranja in vedenja seksualne narave.
- Spolno sramotenje - stigmatiziranje osebe zaradi njenega videza, vedenja (zlasti spolnega) in zmerjanje s kurbo, vlačugo
- Grožnje – grožnje preko sporočil ali javnih objav, v skrajnem primeru se pojavljajo tudi grožnje s smrtjo, spolnim nasiljem, posilstvom.
- Izsiljevanje – pošiljanje izsiljevalskih sporočil, v katerih storilec od žrtve nekaj zahteva. Zelo pogosto je izsiljevanje za gole oz. intimne posnetke ali denar.
- Izsiljevanje z intimnimi posnetki (ang. sextortion) - povzročitelj/ica (s preslepitvijo) pridobi intimne posnetke žrtve ali jih žrtev sama pošlje ali so nastali v njuni pretekli zvezi in nato grozi, da bo te posnetke objavil/-a, če mu/ji žrtev ne pošlje denarja (bolj pogosto pri žrtvah moškega spola) ali še več takšnih posnetkov ali spolne usluge (pogosteje pri žrtvah ženskega spola) ali znova vzpostavi intimno zvezo z njim/njo.
- Trolanje – objavljanje žaljivih, sovražnih in provokativnih (izzivalnih) sporočil v spletnih skupnostih in klepetih z namenom provociranja ali pritegovanja pozornosti.
- Spletno blatenje (ang. doxing) – pridobivanje osebnih podatkov neke osebe na spletu (tudi s hekanjem) in nato razkrivanje, javno objavljanje teh podatkov, ne da bi ta oseba to dovolila. Končni cilj je množično nadlegovanje te osebe prek družbenih omrežij, elektronske pošte, celo na domačem ali službenem naslovu s strani vseh, ki vidijo te podatke.
- Happy slapping - objavljanje posnetkov nasilja, kjer nekdo napade žrtev, drugi to snemajo, posnetek pa potem objavijo na spletnih straneh, kot je YouTube in tako znova viktimizirajo žrtev.
- Pošiljanje nasilnih ali grozljivih fotografij in videoposnetkov – prizori nasilja in strašljivi prizori imajo lahko na prejemnika zelo močan negativen vpliv, ki se lahko pokaže tudi v obliki nočnih mor in strahu.
- Pošiljanje spolnih vsebin - gre za pošiljanje lastnih seksualno eksplicitnih slik ali posnetkov (npr. 'dick pics' – slike spolnih organov) ali pornografskih slik ali posnetkov, ki s strani prejemnika/ce niso zaželene oz. v prejemanje ni privolil/a

- Prepošiljanje verižnih pisem in sporočil – večina verižnih pisem in sporočil, ki se širijo, je narejena z namenom, da prejemnika prestrašijo. Čeprav gre za neresnične zapise, pa se marsikdo takšne vsebine prestraši.
- Spletni izzivi – izzivi, kjer se zahteva, da nekdo počne nekaj ponižujočega ali celo nevarnega, to pa običajno posname in posnetke deli na spletu.
- Spletno spolno napeljevanje otrok (ang. grooming) – navezovanje stikov z otroki prek spleta z namenom spolne zlorabe.
- Spletno zasužnjevanje - z vdorom v digitalne naprave prestrezanje in zlorabljanje zasebnih informacij, sledenje zasebnim komunikacijam ipd. (Safe.si)

Navedene značilnosti elektronskega nasilja kažejo, da gre za obliko nasilja, ki zahteva drugačne, bolj sistematične in pravočasne pristope obravnave, saj klasični vzgojni ukrepi pogosto niso zadostni. Predstavljene oblike kažejo, da se elektronsko nasilje pogosto prepleta s posegi v zasebnost, kaznivimi dejanji in spolnim nasiljem, zato zahteva resno in strokovno obravnavo.

Slika 2: Različne pojavne oblike elektronskega nasilja na spletnih platformah
(vir: Park, T. (2020), Unsplash)

V praksi slovenskih osnovnih in srednjih šol se najpogosteje pojavljajo žaljiva in grozilna sporočila, spletno zasmehovanje, širjenje lažnih informacij, izključevanje iz razrednih skupinskih klepetov, kraja identitete, objavljanje intimnih vsebin brez soglasja in spletno zalezovanje.

Posledice spletnega nasilja so lahko zelo hude, včasih celo hujše kot posledice nasilja v fizičnem okolju, saj internet ne pozna gumba 'izbriši'. Učenci in dijaki so tako žrtve nasilja ob vsakokratni delitvi nasilnih ali žaljivih vsebin (Vlada Republike Slovenije, 2024). Posledice se kažejo na psihološki, socialni in vzgojno-izobraževalni ravni. Pogosto so med seboj prepletene.

Učenci in dijaki, ki so žrtve elektronskega nasilja, pogosto doživljajo čustveno stisko. Pojavljajo se strah, sram in občutki nemoči. Pogosta je tesnoba. Znižuje se samopodoba. Pri posameznikih se razvijejo tudi depresivni simptomi. V hujših primerih lahko elektronsko nasilje vodi v samopoškodovalno vedenje in samomorilne misli. Posebej ranljivi so otroci, ki nimajo ustrezne socialne podpore.

Na socialni ravni se elektronsko nasilje kaže v umiku iz družbe. Žrtve se izogibajo vrstniškim stikom. Pojavi se nezaupanje do drugih. Pogosti so občutki osamljenosti in izključenosti Učenci in dijaki se pogosto umaknejo tudi iz digitalnega prostora. To lahko vodi v še večjo socialno izolacijo. Posledično so lahko dodatno prikrajšani za pomembne oblike vrstniške komunikacije

Elektronsko nasilje negativno vpliva tudi na šolski uspeh. Pojavljajo se težave s koncentracijo. Zmanjša se učna motivacija. Učenci in dijaki pogosteje izostajajo od pouka. Šola postane vir stresa namesto varnega prostora.

VLOGA ŠOLE V SLOVENSKEM ŠOLSKEM SISTEMU

Šola ima ključno vlogo pri preprečevanju in obravnavi spletnega nasilja. Odgovorna je za zagotavljanje varnega in spodbudnega učnega okolja. Šolsko okolje mora zajemati tako fizični kot digitalni prostor. Učenci in dijaki se morajo v šoli počutiti varne. Imeti morajo občutek sprejetosti in zaščite. Učitelji so pogosto prvi, ki zaznajo stisko otrok. Opazijo spremembe v vedenju. Zaznajo socialni umik. Opazijo nenaden padec učnega uspeha. Zaznajo zmanjšano motivacijo za šolsko delo. Opažajo težave s koncentracijo. Takšni znaki lahko kažejo na izkušnjo spletnega nasilja. Zato imajo učitelji pomembno vlogo pri zgodnjem prepoznavanju težav. Učitelji ne nastopajo le kot opazovalci. Imajo tudi pomembno vzgojno vlogo. S svojim ravnanjem postavljajo zgled. Ustvarjajo razredno klimo. Spodbujajo spoštljive odnose med učenci in dijaki. Pomembna je tudi njihova odzivnost ob zaznanem nasilju. Hitro in ustrezno ukrepanje lahko prepreči stopnjevanje nasilja.

Pomemben sestavni del šolskega sistema je svetovalna služba. Svetovalna služba nudi strokovno podporo učencem in dijakom in je v pomoč staršem. Svetuje učiteljem in vodstvu šole. Vključuje se v obravnavo primerov spletnega nasilja. Po potrebi se svetovalna služba povezuje z zunanjimi institucijami. Med njimi so centri za socialno delo, zdravstvene ustanove in druge službe. Takšno sodelovanje omogoča celostno obravnavo otrok v stiski.

Šola ima tudi izrazito preventivno vlogo. Preventiva je ključna pri zmanjševanju spletnega nasilja. Začeti se mora zgodaj. Prilagojena mora biti starosti otrok. Izvajati se mora sistematično. Vključevati mora učence, dijake, starše in strokovne delavce. Pomembno je, da se preventivne vsebine vključujejo v vsakdanje šolsko delo. Ne smejo biti le občasne dejavnosti.

Razvoj digitalne pismenosti je eden najpomembnejših zaščitnih dejavnikov. Učenci in dijaki se morajo naučiti varne in odgovorne rabe interneta. Razumeti morajo posledice spletnega vedenja. Spoznati morajo meje zasebnosti in se naučiti prepoznavati tvegana vedenja na spletu. Pomembno je tudi poznavanje možnosti pomoči in prijave nasilja. Digitalno pismeni učenci in dijaki bolje prepoznajo nasilna vedenja in se hitreje odzovejo ter pogosteje poiščejo pomoč. Znajo zaščititi sebe in druge.

Pomemben del preventive je tudi razvijanje socialno-čustvenih veščin. Mednje sodijo empatija, odgovornost in spoštovanje. Učenci in dijaki se učijo razumevanja čustev drugih. Razvijajo občutek za meje. Učijo se primerne komunikacije in reševanja konfliktov. Učence in dijake je treba spodbujati k aktivni vlogi opazovalcev. Opazovalci imajo pomembno moč. S pravočasno reakcijo lahko preprečijo širjenje nasilja.

Vloga šole pri obravnavi elektronskega nasilja ne sme temeljiti zgolj na odzivanju na posamezne primere, temveč na sistemskem, preventivno usmerjenem delovanju, ki vključuje jasno opredeljene postopke, usposobljenost zaposlenih in dolgoročno vzgojno strategijo.

Ugotovitve prispevka imajo neposredne implikacije za šolsko prakso, saj kažejo na potrebo po jasnih protokolih, stalnem strokovnem usposabljanju zaposlenih ter vključevanju digitalne pismenosti v vsakodnevno pedagoško delo.

ZAKLJUČEK

Elektronsko nasilje predstavlja eno izmed najresnejših izzivov sodobnega vzgojno-izobraževalnega prostora. Zaradi svojih značilnosti se razlikuje od klasičnih oblik vrstniškega nasilja. Pogosto je manj vidno. Pojavlja se izven šolskega prostora. Prisotno je neprekinjeno. Njegovi učinki so lahko dolgotrajni in zelo obremenjujoči za otroke ter mladostnike.

Elektronsko nasilje pomembno vpliva na psihološko počutje, socialne odnose in šolsko uspešnost učencev in dijakov. Posledice se pogosto kažejo v čustveni stiski, socialnem umiku ter zmanjšani učni motivaciji. Zaradi tega elektronsko nasilje ne predstavlja zgolj individualnega problema, temveč širši vzgojno-izobraževalni in družbeni izziv.

V slovenskem šolskem sistemu ima šola ključno vlogo pri prepoznavanju, preprečevanju in obravnavi spletnega nasilja. Učitelji, svetovalna služba in vodstvo šole predstavljajo pomembne nosilce varnega in spodbudnega učnega okolja. Njihovo sodelovanje z družino in zunanjimi institucijami je nujno za celostno obravnavo otrok in mladostnikov v stiski.

Poseben pomen ima preventiva. Ta mora biti sistematična, dolgoročna in prilagojena razvojnim značilnostim otrok. Razvoj digitalne pismenosti in socialno-čustvenih veščin predstavlja enega ključnih zaščitnih dejavnikov. Pomembno je tudi opolnomočenje učencev in dijakov za aktivno in odgovorno ravnanje v digitalnem okolju.

Učinkovito preprečevanje spletnega nasilja zahteva sodelovanje celotne šolske skupnosti. Gre za proces, ki zahteva kontinuiteto, odgovornost in jasno razmejene vloge vseh deležnikov. Potreben je jasen sistemski pristop. Le s povezovanjem vzgojno-izobraževalnih institucij, staršev in strokovnih služb je mogoče ustvariti varno digitalno okolje, ki bo učencem in dijakom omogočalo zdrav razvoj ter kakovostno izobraževalno izkušnjo.

V obdobju vse večje digitalizacije družbe postaja odgovornost šole pri vzgoji za varno in odgovorno rabo digitalnih tehnologij ena temeljnih nalog sodobnega izobraževalnega sistema.

LITERATURA IN VIRI

- Park, T. (20. 8. 2020). *Boy in gray shirt using black laptop computer*. Unsplash. Dostopno: 27. 4. 2026. https://unsplash.com/photos/boy-in-gray-shirt-using-black-laptop-computer-6MePtA9EVDA
- Policija Republike Slovenije. *Medvrstniško spletno nasilje*. Dostopno: 25. 4. 2026. https://www.policija.si/svetujemo-ozavescamo/varnost-na-internetu/spletno-nasilje-in-spolne-zlorabe-otrok-na-internetu/medvrstnisko-spletno-nasilje
- Rahim, J. (31. 8. 2025). *Woman sitting on floor using laptop on balcony*. Unsplash. https://unsplash.com/photos/woman-sitting-on-floor-using-laptop-on-balcony-QBXZwihBDu8
- Safe.si. *Spletno nasilje*. Dostopno: 25. 4. 2026. https://safe.si/nasveti/spletno-in-mobilno-trpincenje/spletno-nasilje
- Vlada Republike Slovenije. *Dan varne rabe interneta: Spletno nasilje je velik izziv*. Dostopno: 26. 4. 2026. https://www.gov.si/novice/2024-02-05-dan-varne-rabe-interneta-spletno-nasilje-je-velik-izziv/

CYBERBULLYING AS A CONTEMPORARY FORM OF PEER VIOLENCE

Abstract: *Cyberbullying is one of the most common and fastest-growing forms of violence among children and adolescents in today's digital society. The development of information and communication technologies, the widespread use of smartphones, and social networking platforms have significantly transformed the ways in which young people interact, while simultaneously creating new opportunities for the emergence of aggressive behaviour. Cyberbullying differs from traditional forms of peer violence in the anonymity of perpetrators, the constant accessibility of victims, the rapid dissemination of content, and the reduced ability to control or escape from harmful situations. This paper focuses on defining the concept of cyberbullying and presenting its key characteristics and manifestations. Special attention is given to various forms of cyberbullying, such as insulting and threatening messages, online mocking and humiliation, spreading false information, exclusion from online groups, identity theft, sharing personal or intimate content without consent, and online stalking. We also discuss the psychological, social, and educational consequences that cyberbullying has on children and adolescents, including emotional distress, social isolation, decreased self-esteem, and lower academic performance. In conclusion, the paper emphasises the importance of comprehensive preventive efforts, which include the active involvement of schools, parents, and professional services, the development of digital literacy, and the timely recognition and intervention in cases of cyberbullying.*

Keywords: *cyberbullying, children and adolescents, digital literacy, prevention, peer violence.*